

Eder kan blive nogen Risiko for Foreningen. Imidlertid skal jeg ikke dvæle herved, men der er blandt de Betæneligheder eller Invendinger, som jeg reiste mod Loven dengang en, som den ærede Ridsfører ikke har berørt, og som jeg derfor bliver nødt til at komme tilbage til, da dette Forslag nu foreligger. Denne Invending var, at det forekom mig at være Uret, at Loven skulde indskrænkes til at gjælde Eiendomme paa Landet, men ikke maatte gjælde for de Eiendomme, der laa paa Kjøbstadgrund. Det forekommer mig, at naar man nu gaar videre og rykker Grændsen op, bliver denne Uret endnu større. Det har viist sig, at Kjøbstæderne som saadanne ikke frembød en tilstrækkelig Basis for en egen Kreditforening, svarende til de to Husmandskreditforeninger paa Landet, og desto mere Grund forekommer der mig at være til ikke at udelukke de Eiendomsbesiddere i Kjøbstæderne, som øvrigt staa ganske paa samme Trin som de Eiendomsbesiddere, for hvilke Loven gjælder, fra at komme ind i Foreningerne og faae de Fordele, de Begunstigelser, som ere tilstaaede de smaa Eiendomsbesiddere paa Landet. Jeg tror, at, naar man vil gaa til at rykke Grændsen op fra 4,000 til 6,000 Kr., vil der ganske sikkert blive endnu flere Eiendomsbesiddere i Kjøbstæderne, som kunne finde Anledning til at bruge den billigere Kreditforening. Til Forsvar for Loven af 28de Mai 1880 kan det gjøres gjældende, hvad da ogsaa var Udgangspunktet, som den høitærede Minister før mindede om, at man vil gjøre det muligt for Besidderne af smaa Eiendomme, som ikke ellers kunne faae Laan i en Kreditforening, at opnaa Kreditforeningslaan. Man gik dengang noget videre, end det af Hensyn til denne Lank var strengt nødvendigt, og jeg skal ikke bestride Rigtigheden af, at man, naar man overhovedet vilde gaa til Oprettelsen af en Kreditforening, da ogsaa i den Henseende gik noget videre. Men det forekommer mig klart, at naar man sætter Grændsen op fra 4,000 til 6,000 Kr., saa vil den væsentligste Betydning deraf være den, at indvømme Besidderne af Eiendomme, som ligge mellem disse Grændser, visse Begunstigelser, naar de optage et Kreditforeningslaan, som ikke tilkommer Andre, som optage Kreditforeningslaan i andre Foreninger. Det forekommer mig at være i høj Grad ubilligt, at Besidderne af Kjøbstadsejendomme af en saadan Størrelse skulle være henviste til at gaa til de Kreditforeninger, hvor de ikke nyde saadanne Begunstigelser, og være udelukkede fra de to her omhandlede Kreditforeninger. Det er derfor for mig en afgjort Betingelse for at kunne gaa med til denne Lovs videre Fremme, at man samtidig raader Bod paa den Uret, der da blev begaaet ved at udelukke Kjøbstadsejendomme fra Lovens Omraade. Derfor det skal jeg ikke have Noget imod at sætte Grændsen op fra

4,000 til 6,000 Kr., men jeg kan ikke være med til at fremme denne Lov videre, dersom den fremdeles skal være en speciel Begunstigelse for Landeieendomsbesiddere, fra hvilke man udelukker Kjøbstadsejendomme.

Steenstrup: Det er ikke saa sjældent, at et Lovforslag har Vanskelighed ved at komme igennem, fordi Landets Forhold ere saa høist forskellige i de enkelte Egne. Vi saae forleden ved Sagtloven, at Sagtbestemmelserne i een Egn vilde være en stor Uretfærdighed i en anden. Jeg tror nu, at denne Lov, saavel den foreslaaede som den gjældende, ogsaa har en Skavank, som egentlig er indrømmet af den høitærede Minister, og som ligger i, at Forholdene paa Nerne og i Jylland ere høist forskellige og ville blive det, enten Summen bliver 4,000 eller 6,000 Kr., saa at det hele halter. Selv det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) gjorde opmærksom paa, at, naar vi skulde have Huse med med et Par Køer, skulde vi til 6,000 Kr., ja, hvis de Herrer ville have Huse med et Par Køer med paa Smaaperneovre ved Fyn, komme de op til 10—12,000 Kr. (En Stemme: Det er ikke rigtigt!) Ja, der er Negler og Undtagelser allevegne; men det blev ansøgt før, at i Roskilde, Kjøbenhavn og Svendborg Amtet vilde et Hus med en Skjæppe Land — der blev ikke sagt en Skjæppe Hartkorn — komme over 4,000 Kr., og er det Tilfældet i de tre Amtet, saa behøver man ikke at lede længe om, at Huse med to Køer og tre—fire Lønder Land kom op til en Værdi af mindst 8,000 Kr. Jeg vil nu ikke være med til at stille Vanskeligheder i Veien for Lovforslaget, men jeg tror dog, at det blev mere lige, naar der stod forskellige Summer for Nerne og Jylland. — Ærede Medlemmer ere enige om, at 6,000 Kr. for Nerne ere nødvendige; naar man saa sætter 6,000 Kr. for Jylland, kan 8,000 Kr. for Nerne ikke være for Meget. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds vilde gjerne have Husene med i sin Egn; jeg har ingen speciel Opfordring fra min Egn til at virke for denne Lov, jeg tror, at Sparekasserne der fyldestgjøre Trangen, men den kan jo være tilstede i andre Egne. De jydste Heder og de danske Der ere saa høist forskellige, at, naar man sætter Summen ens for hele Landet, begaar man ganske vist en Ubillighed. I hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Scharling) ansøgte, er der Meget, jeg kan tiltræde, men jeg ved jo fra Lovens tidligere Behandling, at det strander let, naar man kommer ind paa den Materie. Der er meget Ubilligt i, at de smaa Landeieendomsbesiddere, som bo i Byerne, ikke kunne komme med, men Herrer Gud! der kan jo komme en Lov om dem en anden Gang.